

**Predigt 20.11.22 Toten- und
Ewigkeitssonntag Joh 6,37-40**

**موعظه ی ۲۰/۱۱/۲۰۲۲ یکشنبه ی مردگان یا
یکشنبه ی ابدیت یوحنا ۶،۳۷-۴۰**

Liebe Gemeinde!

اعضای عزیز

1. Jesus sagt uns in Johannes 6: „Alle, die mein Vater mir anvertraut, werden zu mir kommen. Und wer zu mir kommt, den werde ich nicht abweisen. Denn dazu bin ich vom Himmel herabgekommen: Nicht um das zu tun, was ich selbst will, sondern was der will, der mich beauftragt hat. Und das ist der Wille dessen, der mich beauftragt hat: Ich soll keinen von denen verlieren, die er mir anvertraut hat. Vielmehr soll ich sie alle am letzten Tag vom Tod auferwecken.“ (Johannes 6,37-40)

**۱. عیسی مسیح در انجیل یوحنا ۶ میگوید:
هر آنچه پدر به من عطا کند، به جانب من آید
و هر که به جانب من آید، او را بیرون
نخواهم نمود. زیرا از آسمان نزول کردم نه تا
به اراده خود عمل کنم، بلکه به اراده
فرستنده خود. و اراده پدری که مرا فرستاد
این است که از آنچه به من عطا کرد، چیزی
تلف نکنم بلکه در روز بازپسین آن را
برخیزانم. و اراده فرستنده من این است که
هر که پسر را دید و بدو ایمان آورد، حیات
جاودانی داشته باشد و من در روز بازپسین
او را خواهم برخیزانید. (یوحنا ۶،۳۷-۴۰)**

2. „Mama?“, fragt der kleine Amon beim Schaukeln. „Mama, wo ist Oma?“ „Oma ist im Himmel“ antwortet die Mutter. Amon erwidert: „Gott sei Dank! Ich dachte schon, sie wäre tot!“ Kinder gehen unterschiedlich mit dem Tod um. Sie lernen erst mit der Zeit, dass der Tod etwas Endgültiges ist, dass Oma nicht wieder kommt.

2. مامان؟» آمون کوچولو در حال تاب خوردن می پرسد. "مامان، مادر بزرگ کجاست؟" مادر پاسخ می دهد: "مادر بزرگ در بهشت است." آمون پاسخ می دهد: "خدا را شکر! فکر کردم او مرده است!" بچه ها با مرگ متفاوت برخورد می کنند، آنها فقط به مرور زمان یاد می گیرند که مرگ چیزی نهایی است، مادر بزرگ دیگر بر نمی گردد.

3. Amon hilft der Glaube, dass Oma im Himmel ist. Das ist ein Ort, vielleicht ganz weit entfernt, aber ein Ort, wo man sein und leben kann. „Ich will auch zu Opa!“, sagt die kleine Mila an der Hand ihres Vaters. Sie hat mitbekommen, dass Papa noch mal sehen will, wie Opa im Sarg liegt. Der Vater zögert. Wie wird Mila reagieren? Eltern befürchten oft, dass kleine Kinder schockiert werden können vom Anblick eines toten Menschen. Doch Mila will unbedingt mit.

3. آمون با این باور که مادر بزرگ در بهشت است کمک می کند. اینجا مکانی است، شاید خیلی دور، اما مکانی است که می توانید در آن باشید و زندگی کنید. "منم میخوام برم پیش پدر بزرگ!" میلا کوچولو در حالی که دست پدرش را گرفته می گوید. او متوجه شد که پدر می خواهد دوباره پدر بزرگ را ببیند که در تابوت دراز کشیده است. پدر مردد است. میلا چه واکنشی نشان خواهد داد؟ والدین اغلب می ترسند که کودکان خردسال با دیدن یک مرده شوکه شوند. اما میلا حتما می خواهد این کار را انجام دهد.

4. Sie ist neugierig und mit Papa an der Hand kann ihr nichts passieren. Als die beiden am offenen Sarg ankommen, stehen sie erst stumm davor. Opa hat seinen Anzug an, die Hände sind über der weißen Decke gefaltet. „Wie eine Puppe!“, sagt Mila laut. Und da fällt es auch Papa auf. Es ist nur noch der Leib, der im Sarg liegt. Die Seele ist nicht mehr da.

4. او کنجکاو است و دست در دستان پدر هیچ اتفاقی برایش نمی افتد. وقتی آن دو به تابوت باز می رسند، بی صدا جلوی آن می ایستند. پدر بزرگ در کت و شلوار است و دستانش را روی پتوی سفید گره کرده است. "مثل یک عروسک!" میلا با صدای بلند می گوید. و پدر هم متوجه آن می شود. فقط بدن است که در تابوت خوابیده است. روح دیگر آنجا نیست.

5. Die Vorstellung, dass der Mensch eine Seele hat, gibt es in vielen Kulturen und Religionen. Manche stellen sich das dabei so vor, dass Leib und Seele nur für eine gewisse Zeit eine Verbindung miteinander eingehen. Die körperlose Seele sucht sich einen Körper, in dem sie sich niederlässt. Wenn der Körper stirbt, verlässt die Seele den Körper wieder. Der Körper ist hier oft weniger wert als die Seele und manchmal auch wie ein Gefängnis für sie.

5. این تصور که انسان روح دارد در بسیاری از فرهنگ ها و ادیان وجود دارد. برخی افراد تصور می کنند که جسم و روح فقط برای مدت معینی با یکدیگر ارتباط دارند. روح بی جسم بدنبال بدنی است که در آن ساکن شود. وقتی بدن می میرد، روح از بدن خارج می شود. بدن در اینجا اغلب کمتر از روح ارزش دارد و گاهی برای آن زندانی است.

6. Anders ist es beim Apostel Paulus. Er betont, dass unser Körper der Tempel der Seele ist. (1. Korinther 6,19+20) Für Paulus ist der Körper etwas Wertvolles. Der Körper muss nicht versteckt werden. Für ihn muss man sich nicht schämen. Mit seinem Bedürfnis nach Nähe und Berührung, mit seiner Schönheit und seiner Verletzlichkeit ist unser Körper eine gute Gabe Gottes.

6. در مورد پولس رسول این قضیه فرق می کند. او تأکید می کند که بدن ما معبد روح است. (اول قرنیتیان ۱۹، ۶-۲۰) برای پولس بدن چیزی گرانبها است. بدن نیازی به پنهان شدن ندارد. لازم نیست از او خجالت بکشید. بدن ما با نیاز به نزدیکی و لمس، با زیبایی و آسیب پذیری اش هدیه خوبی از سوی خداوند است.

7. „Aufstieg der Seligen“ heißt das Bild, das Sie in Händen halten. Um 1500 hat der Künstler Hieronymus Bosch es gemalt. Unbekleidete Körper sind schemenhaft zu erkennen. Unten rechts wartet einer in der Finsternis; ein anderer Körper steht in einer Art Tunnel, neben ihm – an Flügeln erkennbar – ein Engel. Einen dritten Körper sieht man am Ende des Tunnels im Licht stehen. Dort erwartet ihn offenbar jemand; man sieht einen Arm, der ihn heranwinkt.

7. معراج خجسته عنوان عکسی است که در دست دارید. هنرمندی به نام هیرونیموس بوش آن را در حدود سال 1500 نقاشی کرد. بدن های برهنه را می توان تاریک دید. در پایین سمت راست یکی در تاریکی منتظر است. بدن دیگری در نوعی تونل ایستاده است، در کنار آن - که با بال هایش قابل تشخیص است - یک فرشته است. بدن سومی در انتهای تونل در زیر نور ایستاده دیده می شود. ظاهراً کسی آنجا منتظر اوست. دستی دیده میشود که برایش تکان داده میشود.

8. Dieses Bild soll die Seelen darstellen, die verstorben sind und in den Himmel kommen. Sie haben alle einen Leib – anders könnte man sie auch nicht malen. Es ist nicht zu erkennen, ob sie männlich oder weiblich, jung oder alt sind. Hieronymus Bosch malt, was kein Mensch wissen kann: was nach dem Tod sein wird. Sein Bild entstammt der Welt der Bibel: Die Seele ist immer von einem Leib umgeben haben wie von einer Schutzhülle.

8. این تصویر برای نشان دادن روح هایی است که مرده اند و به بهشت می روند. همه آنها یک بدن دارند - شما نمی توانید آنها را به روش دیگری رنگ کنید. مشخص نیست که آنها مرد هستند یا زن، جوان یا پیر. هیرونیموس بوش چیزی را نقاشی می کند که هیچ کس نمی تواند بداند: آنچه پس از مرگ اتفاق خواهد افتاد. تصویر او از دنیای کتاب مقدس آمده است: روح همیشه با بدنی احاطه شده است، گویی با پوششی محافظ.

9. Die Seele irrt nicht körperlos umher. Die Seele verliert auch nicht ihre Identität. Jede Person bleibt sie selbst. Sie geht nicht auf in einer „Weltseele“ oder in einen Ozean wie im Buddhismus. Wir sind auch nach dem Tod ganz, mit Leib und Seele. Wir werden Gesichter haben, an denen Gott unsere Tränen abwischt. Wir werden einziehen in das Haus Gottes, wo Jesus uns „die Wohnung bereitet hat“. Wir werden Augen haben, mit denen wir das „himmlische Jerusalem sehen“.

9. روح بی جسم سرگردان نمی شود. روح نیز هویت خود را از دست نمی دهد. هر آدمی خودش باقی می ماند. آنها مانند بودیسم در "روح جهانی" یا در اقیانوس حل نمی شوند. حتی پس از مرگ هم ما کامل، دارای جسم و روح هستیم. ما چهره هایی خواهیم داشت که خدا اشک هایمان را بر آن پاک کند. ما به خانه خدا نقل مکان خواهیم کرد، جایی که عیسی «خیمه را برای ما آماده کرد». ما چشمانی خواهیم داشت که با آن «اورشلیم آسمانی را ببینیم».

10. „Oma ist im Himmel“. Hieronymus Bosch malt die Reise der Verstorbenen in den Himmel; sie gehen alle auf ein großes Licht zu. Fast scheint es, als würden sie angezogen von diesem Licht, als schwebten sie darauf zu. Ganz leicht sieht das aus. Am Ende werden sie erwartet.

10. "مادر بزرگ در بهشت است." هیرونیموس بوش سفر متوفی به بهشت را ترسیم می کند. همه آنها به سمت یک نور بزرگ می روند. تقریباً مثل این است که آنها توسط آن نور به داخل کشیده می شوند، انگار که به سمت آن شناور هستند. به نظر می رسد آسان است. در پایان از آنها انتظار می رود.

11. „Alle, die mein Vater mir anvertraut, werden zu mir kommen. Und wer zu mir kommt, den werde ich nicht abweisen.“ Wir werden erwartet und niemand wird abgewiesen. Auch die Oma von Amon nicht: wer bei Gott ist, ist nicht tot. Gott sei Dank! Oma ist bei Gott, bei unserem Vater im Himmel.

11. «همه آنچه پدرم به من سپرده است، نزد من خواهند آمد. و از هر آن که نزد من بیاید روی برنمیگردانم.» از ما انتظار می رود و هیچ کس رویگردان نیست. نه حتی مادر بزرگ آمون: هر که با خداست نمرده است. خدا را شکر! مادر بزرگ با خدا، با پدر ما در بهشت است.

12. Hieronymus Bosch malt von dem, was kein Mensch wissen kann. Aber es gibt Menschen, die waren dem Tod schon sehr nahe gekommen. Sie erzählen von „Nahtoderfahrungen“. Sie waren nach einem Unfall oder einer Operation schon „klinisch tot“, wurden dann aber wieder belebt, zurückgeholt ins Leben. Sie berichten von einer Erfahrung außerhalb ihres Körpers. Sie konnten sich selbst sehen und die Ärzte und Menschen um sie herum.

12. هیرونیموس بوش چیزهایی را نقاشی می کند که هیچ کس نمی تواند بداند. اما افرادی هستند که به مرگ بسیار نزدیک شده اند. آنها در مورد "تجربه های نزدیک به مرگ" صحبت می کنند. آنها قبلاً پس از یک تصادف یا یک عمل "از نظر بالینی مرده بودند"، اما پس از آن احیا شدند و دوباره زنده شدند. آنها تجربه ای خارج از بدن خود را گزارش می دهند. آنها می توانند خودشان و پزشکان و مردم اطرافشان را ببینند.

13. Sie sehen bereits verstorbene Verwandte und Freunde, die sie abholen. Sie hatten das Gefühl, in einem Tunnel zu sein und auf ein großes Licht zuzugehen. Sie spürten ein nie gekanntes Gefühl großen Friedens und überwältigender Liebe und Geborgenheit. Diese Erfahrung war so schön, dass die meisten lieber im Jenseits geblieben wären, als wieder ins irdische Leben zurückzukehren.

13. اقوام و دوستان متوفی را می بینند که آنها را می گیرند. آنها احساس می کردند که در یک تونل هستند و به سمت یک نور بزرگ می روند. آنها احساس بی سابقه ای از آرامش و عشق و امنیت شدید داشتند. این تجربه به قدری زیبا بود که بیشتر آنها ترجیح می دهند در زندگی پس از مرگ باقی بمانند تا اینکه به زندگی زمینی بازگردند.

14. Zurück im Leben hatten sie keine Angst mehr vor dem Tod. Manche ändern ihr Leben, glauben neu an Gott, wechseln den Beruf , setzen sich für andere Menschen ein. Was kommt nach dem Tod? Nola sieht, dass Opa nicht mehr da ist. Was im Sarg liegt, ist der Leib, den er verlassen hat. Aber wo ist Opa selbst, seine Seele, jetzt hingegangen?

14. در بازگشت به زندگی، دیگر از مرگ نمی ترسیدند. برخی زندگی خود را تغییر می دهند، دوباره به خدا ایمان می آورند، شغل خود را تغییر می دهند، از دیگران دفاع می کنند. بعد از مرگ چه اتفاقی می افتد؟ نولا می بیند که پدر بزرگ دیگر آنجا نیست. آنچه در تابوت نهفته است جسدی است که او رها کرده است. اما خود پدر بزرگ، روحش، حالا کجا رفته؟

15. Mir gefällt das Bild, das Hieronymus Bosch gemalt hat: die Toten reisen ins Licht. Dieses Bild passt zu meinem Glauben, meiner Hoffnung. Dieses Bild entspricht dem, was Jesus vom Leben nach dem Tod erzählt. Der Sohn Gottes ist ja der einzige, der den Himmel kennt und vom Himmel aus die Erde besucht hat.

15. من تصویری را که هیرونیموس بوش کشیده است دوست دارم: مردگان به نور سفر می کنند. این تصویر با ایمان و امید من مطابقت دارد. این تصویر با آنچه عیسی درباره زندگی پس از مرگ می گوید مطابقت دارد. پسر خدا تنها کسی است که آسمان را می شناسد و هم از زمین و هم از آسمان بازدید کرده است.

16. Jesus ist zu uns vom Himmel gekommen, damit wir nicht verloren gehen. Damit mit dem Tod nicht alles aus ist, sondern es erst richtig losgeht. Jesus ist für uns gestorben und auferstanden, damit auch wir auferweckt werden, einen neuen, geistlichen Leib bekommen und mit Jesus ins Licht gehen. So hat Jesus es uns versprochen:

16. عیسی از بهشت نزد ما آمد تا هلاک نشویم. تا همه چیز با مرگ تمام نشود، بلکه همه چیز واقعی پیش برود. عیسی برای ما مرد و دوباره زنده شد تا ما نیز زنده شویم، بدن روحانی جدیدی دریافت کنیم و با عیسی به سوی نور قدم برداریم. این چیزی است که عیسی به ما وعده داده است:

17. „Alle, die mein Vater mir anvertraut, werden zu mir kommen. Und wer zu mir kommt, den werde ich nicht abweisen. Denn dazu bin ich vom Himmel herabgekommen: Nicht um das zu tun, was ich selbst will, sondern was der will, der mich beauftragt hat. Und das ist der Wille dessen, der mich beauftragt hat: Ich soll keinen von denen verlieren, die er mir anvertraut hat. Vielmehr soll ich sie alle am letzten Tag vom Tod auferwecken.“ Amen.

17. «تمامی که پدرم به من سپرده است، نزد من خواهند آمد. و هر که نزد من بیاید روی برنمیگردانم. به همین دلیل است که من از بهشت نازل شدم: نه اینکه آنچه را که خودم می‌خواهم انجام دهم، بلکه آنچه را که مأمور به من می‌خواهد انجام دهم. و این اراده کسی است که مرا مأمور کرده است: هیچ یک از کسانی را که به من سپرده است از دست نمی‌دهم. بلکه همه آنها را در روز آخر از مردگان زنده خواهم کرد.» آمین